

Marskväll

Vintern var en grav, fylld av drömmar.
I drömmar läg vi svepta som i linne-
remсор
med magisk skrift, i doft av många
salvor,
doftande läkedomörter —
Visst hade vi det bra!

I dag var det varmt i solen.
I kväll är det åter skugga, i skuggan
står furorna stilla, så stilla
som vågade luften knappt andas för
köld.
Och himlen är röd....
Det är Lazarus' timme —

I vinterblå skogsrand bortom vintervit
sjö
står marssolen röd
— en lång röd stund av förväntansfull
tysnad
före den eftertänksamma natten.
Den sjunger om allt som har varit.
(Men livet är som en dröm:
Man vaknar och minns inte drömmen).
Den sjunger om allt som skall bli.
(Men vad det är får vi se —
en fågel, dropp ifrån taken?)
Den sjunger om detta som är:
En röd stund av oro,
Lazarus' oro.

Gunnar Ekblom